

N:o 32.

Af herr **Söderberg**, *angående höjning af de värnpliktiges aflöning under öfningstiden.*

Genom den förlängda öfningstid, som följde med antagandet af den nya värnpliktslagen, får vårt lands befolkning vidkännas oerhördt stora både direkta och indirekta uppoffringar, och den nya härordningen har därför i ekonomiskt afseende blifvit en mycket tryckande pålaga. Men det är icke nog med att därigenom många friska arbetare för lång tid dragas från de olika näringarna, utan man har äfven fråntagit de värnpliktige en för de fleste af dem ingalunda obetydlig förmån, i det att de numera under rekrytutbildningen endast erhålla 20 öre i dagaflöning emot 50 öre innan det nya härordningsförslaget antogs.

Ett sådant tillvägagående kan jag icke finna vara i öfverensstämmelse med billighet och rättvisa. Ty snarare borde väl den förlängda tjänstgöringen fört med sig högre aflöning i stället för en dylik inskränkning. Emot denna åtgärd förspörjes också litet hvarstades bland samhällets djupare lager ett stort missnöje, och ett för alla uppenbart tecken däraf tror jag man kunde spåra i förlidets års allt för talrika emigration. Detta missnöje har äfven yttrat sig på flere andra sätt. Talrika uttalanden gjordes, bland annat, emot den nuvarande knappa aflöningen å folkmötena under valrörelsen förliden sommar. Och jag kan ej finna annat, än att detta skedde med fullt berättigande samt att man borde gå de då och vid andra tillfällen uttalade önskingarna till mötes.

Med anledning häraf får jag vördsamt hemställa,

att Riksdagen måtte besluta en aflöning till de värnpliktige af 50 öre per dag under både rekrytutbildningen och repetitionsöfningarne, att utbetalas en gång i månaden under öfningstiden.

Stockholm den 27 januari 1903.

P. M. Söderberg.